

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 10

din 27.01.2009

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 11.12.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului prin adresa nr. 59.189 din 10.12.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 11.12.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, str., județul

Societatea contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 20.11.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 11.12.2008, privind suma de **.....lei**, reprezentând majorări de întârziere, din care:

- lei aferente impozitului pe profit stabilit prin Declarația nr.din 17.01.2006;

-lei aferente impozitului pe profit stabilit prin Declarația nr.din 10.04.2006;

- lei aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;

- lei aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată susține că majorările de întârziere au fost stabilite de organele de control fără să existe înscrisuri care să probeze existența obligațiilor de plată.

De asemenea, susține că societatea și-a plătit toate obligațiile la bugetul de stat, la scadență sau anticipat.

Contestatoarea precizează că pe lângă lipsa înscrisurilor care să probeze existența obligațiilor de plată nu există bază de impozitare la care au fost calculate majorările.

Societatea menționează că așa numita „cota. 1”, cu o semnificație de neînțeles și neprevăzută legal, nu are specificat pe coloane și pe rânduri asupra cărei sume se aplică și cu care cifre se înmulțește.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 20.11.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 11.12.2008, organele de control au stabilit că societatea datorează majorări de întârziere în sumă delei, din care:

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarația nr.din 17.01.2006;

-lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarația nr.din 10.04.2006;

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de lei, stabilită prin Declarația nr. din 04.02.2005;

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă delei, stabilită prin Declarația nr. din 04.02.2005.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la accesoriile în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen, în condițiile în care nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 20.11.2008, organele de control au stabilit că societatea datorează majorări de întârziere în sumă delei, din care:

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarația nr.din 17.01.2006;

-lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit prin Declarația nr.din 10.04.2006;

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de lei, stabilită prin Declarația nr. din 04.02.2005;

- lei pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă delei, stabilită prin Declarația nr. din 04.02.2005.

Societatea susține că majorările de întârziere au fost stabilite de organele de control fără să existe înscrisuri care să probeze existența obligațiilor de plată și că și-a plătit toate obligațiile la bugetul de stat, la scadență sau anticipat.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, **accessoriile în sumă de în sumă de lei** au fost calculate pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008 pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit în sumă de

lei, declarat de societate prin Declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat la 31 decembrie 2005, nr.din 17.01.2006.

Prin declarația respectivă societatea declară că datorează un impozit pe profit în sumă de lei, din care, potrivit deciziei de calcul al accesoriilor nu a achitat în termen suma de lei, pentru care au fost calculate accesorii în sumă de lei.

Accesoriile în sumă de în sumă de în sumă delei au fost calculate pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008 pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit în sumă de lei, stabilit de societate prin Declarația rectificativă pentru corectarea formularului 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat” la 31 decembrie 2005, nr.din 10.04.2006, prin care declară că impozitul pe profit datorat pentru perioada respectivă este de lei și nu de lei cât a stabilit inițial, rezultând că are de achitat în plus față de suma stabilită inițial un impozit pe profit de lei.

În ceea ce privește accesoriile în sumă delei, acestea au fost calculate pentru perioada 15.01.2008 – 02.09.2008, din care lei pentru neachitarea în termen a contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de lei și lei pentru neachitarea în termen a contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă delei.

Potrivit adresei Administrației Finanțelor Publice a sectorului, aflată în xerocopie la dosarul cauzei, nr./14.12.2004, societatea a avut inițial denumireaS.R.L., cod fiscal, după care și-a schimbat denumirea înS.R.L. și sediul în municipiul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr./2004 din data de 15.04.2004.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că obligațiile fiscale principale au fost transmise ca fiind datorate și neachitate în termen de Administrația Finanțelor Publice Sector prin adresa nr.din 28.09.2004, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr. din 04.02.2005, ca urmare a faptului că societatea și-a schimbat sediul în localitatea

Prin adresa menționată se precizează că potrivit fișei de evidență pe plătitori la data de 21.05.2004, societatea figurează cu o serie de obligații de plată la bugetul de stat înregistrate în urma declarațiilor de impozite și taxe depuse la Administrația Finanțelor Publice Sector până la data transferului, din care lei contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator șilei contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Având în vedere că societatea susține că și-a plătit toate obligațiile la bugetul de stat, la scadență sau anticipat, prin adresa nr.din 16.12.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a solicitat contestatoarei să depună documentele pe care le consideră necesare în susținerea cauzei.

Prin adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr. din 23.12.2008, transmisă ca răspuns la adresa noastră, societatea susține că și-a plătit toate obligațiile fiscale, fără însă să depună documente care să susțină argumentele aduse.

Potrivit art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că majorările de întârziere au fost stabilite de organele de control fără să existe înscrisuri care să probeze existența obligațiilor de plată, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât prin decizia de calcul a accesoriilor organele de control au precizat pentru fiecare creanță fiscală documentul care a stat la baza stabilirii acestora, respectiv Declarație 100 nr.din 17.01.2006, Declarație nr.din 10.04.2006 și Declarație nr. din 04.02.2005.

În legătură cu așa numita „cota .1”, considerată de societate cu o semnificație de neînțeles și neprevăzută legal, facem precizarea că aceasta reprezintă cota majorărilor de întârziere, de 0,1%, care se aplică asupra debitului datorat și neachitat în termen și care apoi se înmulțește cu numărul zilelor de întârziere, elemente ce sunt menționate în decizia de impunere, conform formularului editat în sistem informatic.

Având în vedere că societatea nu și-a achitat în termen a obligațiilor de plată, se conchide că organul fiscal în mod legal a calculat majorările de întârziere, drept pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 64, 65, 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu

prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 20.11.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, privind suma delei, reprezentând majorări de întârziere, **ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.